

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Moroi,
reprezentat de avocatul Sergiu Covali,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Andrei Moroi împotriva Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la
anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Andrei Moroi și s-a menținut hotărârea din
26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
constată :

La 23 noiembrie 2017 Andrei Moroi s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea
răspunsului MAI nr. 15/4-M-A/P-191/17 din 23 octombrie 2017 și obligarea
pârâtului să-i achite indemnizația unică în legătură cu încetarea raporturilor de
serviciu în mărime de 16 salarii lunare.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că a activat în cadrul organelor
afacerilor interne în perioada cuprinsă între 01 august 1991 - 09 august 2004, fapt
confirmat prin certificatul eliberat de Direcția de Poliție mun. Chișinău a
Inspectoratului General al Poliției nr. M-1294/17 din 08 septembrie 2017.

La data de 09 august 2004, a demisionat din serviciul organelor interne, prin
ordinul nr. 45ef din 08 septembrie 2004, fiind încetate raporturile contractuale de
muncă, fără dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

Deoarece, nu i-a fost calculată corect vechimea în serviciu, la data de 19 aprilie
2016, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor
Interne cu privire la recalcularea vechimii în serviciu, calculându-se 2 luni vechime
în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul
Centrului de Detenție al Persoanelor aflate în stare de arest administrativ al CGP
mun. Chișinău al MAI, pentru perioadele de timp dintre 01 august 1991 - 03
februarie 1997 și 11 aprilie 1997 - 09 august 2004.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 12 iulie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis acțiunea depusă de către Andrei Moroi și s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să recalculeze vechimea în serviciu a lui Andrei Moroi, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Centrului de Detenție al Persoanelor aflate în stare de arest administrativ al CGP mun. Chișinău al MAI, pentru perioadele 01 august 1991 - 03 februarie 1997 și 11 aprilie 1997 - 09 august 2004.

Reclamantul a menționat că în temeiul hotărârii din 13 octombrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 140ef din 21 august 2018, a fost recalculată vechimea sa în serviciu, iar potrivit certificatului nr. 14047 din 02 octombrie 2017, la data eliberării din serviciu vechimea în serviciu constituia 27 ani, 11 luni, 3 zile, adică cu drept de a primi pensie pe linia MAI.

La data de 13 octombrie 2017 a înaintat cerere prealabilă în adresa Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat achitarea indemnizației unice în corespundere cu vechimea în serviciu, iar prin răspunsul nr. 15/4-M-A/P-191/17 din 23 octombrie 2017, a fost informat că pretenția nominalizată a fost înaintată peste termenul de prescripție de 3 ani. În acest sens, consideră că în cazul dat nu sunt aplicabile prevederile art. 272 Cod civil, or, termenul de prescripție urma să fie invocat la înaintarea pretențiilor cu privire la recalcularea vechimii în muncă, iar pretenția privind achitarea indemnizației unice este subsecventă și direct condiționată de refuzul de recalculare a vechimii în muncă.

Totodată, a menționat că prin hotărârea din 13 octombrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, s-a constatat inaplicabilitatea prevederilor în materia termenului de prescripție, or, dreptul la pensie este imprescriptibil. Despre faptul, că nu i-a fost calculată în modul corespunzător vechimea în muncă, a aflat la data de 24 martie 2016, când a fost înaintată cererea prealabilă și nu a cunoscut anterior despre faptul calculării incorecte a vechimii în muncă, întrucât în ordinul privind eliberarea din serviciu din 09 august 2004 nu erau indicate aceste informații.

Astfel, în temeiul faptului că se solicită achitarea indemnizației unice ca urmare a acumulării vechimii în muncă care îi permite dreptul la pensie, consideră că termenul de prescripție va începe a curge de la data când a cunoscut real care este vechimea sa în muncă calculată de angajator. Faptul calculării incorecte a vechimii în muncă nu este de natură să determine cunoașterea vechimii integrale în serviciu. Or, termenul de prescripție începe să curgă din momentul când angajatorul a executat hotărârea de efectuare a recalculului și a stabilit vechimea în serviciu prin certificatul nr. 16668 din 10 noiembrie 2017, fapt care a condiționat înaintarea cererii prealabile la data de 13 octombrie 2017.

Temei de achitare a indemnizației unice de concediere a invocat art. 49 al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Prin hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Moroi împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, ca fiind nefondată. (f.d. 68, 72-79)

Prin decizia din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Andrei Moroi și s-a menținut hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 113, 114-125)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut că la momentul încetării raportului de muncă a lui Andrei Moroi, legislația în vigoare nu prevedea dreptul colaboratorului MAI la indemnizația unică, or acest drept a fost reglementat prin Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, adică după încetarea raportului de muncă a lui Andrei Moroi, iar legea civilă nu are caracter retroactiv, respectiv nu poate beneficia la moment de dreptul pe care nici nu-l avea la momentul încetării raportului de muncă.

La 11 martie 2019 Andrei Moroi, reprezentat de avocatul Sergiu Covali, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. (f.d. 129-131)

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Consideră că a fost lipsit de un proces de judecată echitabil, ori, hotărârea contestată nu a dat răspuns la toate argumentele aduse de către reclamant. Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prevede achitarea indemnizației și pentru un stagiul calendaristic mai mic de 25 ani.

La 05 aprilie 2019 Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Andrei Moroi ca inadmisibil. (f.d. 135-136)

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ și prevederilor legislației pertinente, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Andrei Moroi, reprezentat de avocatul Sergiu Covali este inadmisibil din următoarele considerente.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 decembrie 2018, a publicat-o pe pagina web a instanței la 16 ianuarie 2019.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 460 din 16 ianuarie 2019 instanța de apel a expedit recurentului copia deciziei, care a fost recepționată la data de 20 ianuarie 2019.

În aceste circumstanțe, recursul depus la data de 11 martie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 al Codului de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului consideră că recursul declarat de către Andrei Moroi, reprezentat de avocatul Sergiu Covali nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ, art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de către Andrei Moroi, reprezentat de avocatul Sergiu Covali.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas